

Invasie op Vlieland

Koene Vegter

De voortekenen bleken al gunstig toen ik donderdag voorafgaand aan het wadden-weekend in de Amsterdamse waterleiding- duinen op drie verschillende plekken een ijsvogel waarnam.

En in tegenstelling tot het waterballet van 1999 was er nu sprake van een zonovergoten excursie op Vlieland waar 38 mensen van 30 augustus tot 1 september 2002 aan deelnamen.

Tot lichte teleurstelling van de voorzitter bleef het aantal waarnemingen net onder de honderd, maar hij had nog nooit zoveel korte broeken gezien en deze laatste score vergoedde veel.

Gelokt door zoveel fraais was de helft van de deelnemers al vroeg op de vrijdag vertrokken, waaronder Ton Swanen, die mij meldde persé niet te laat te willen komen en zoals vorig jaar de boot te missen, wat hem niet verhinderde om in Harlingen als laatste de boot op te sprinten waarna de loopplank opgehaald kon worden.

Voor een select gezelschap begon de volgende ochtend voor het ontbijt al goed met de bijzondere waarneming van een aantal grauwe pijlstormvogels.

Zelf had ik op een gegeven moment een drievoudige primeur in de telescoop. Ook later op de ochtend fietsten wij onder een goed gesternte richting het Posthuys.

De door sommigen op internet al gesignaleerde invasie van kruisbekken daalde nu echt al tjlpend vanuit de lucht op een aantal dennenbomen neer. Vooral de voorhoede kon genieten van de prachtige rode kleur van de mannetjes.

Jelle van Dijk die zich middels een CD voorbereid had op allerlei geluidsvariëteiten om zo vooral de zeldzame witbandkruisbek maar niet te missen zat helaas op de achterhand, maar kon zich de volgende dag revancheren door de fraaie waarneming van een aantal drinkende kruisbekken bij een plasje.

Na zoveel goeds al moest bij het traditionele aanleggen bij het Posthuys helaas geconstateerd worden dat dit gerenommeerde onderkomen het cranberrygebak om bedrijfstechnische redenen uit het assortiment geschrapt had.

Een betreuenswaardige ingreep, waar de wel verkrijgbare appeltaart – standaard met slagroom – gelukkig redelijk tegen opwoog.

Op weg tussen Kroon's polders en Posthuys kwelder kon al dit aards gedoe weer achter ons worden gelaten en was het alleen nog maar

genieten van wat één van de mooiste vogelplekken van Europa ons te bieden had.

En dat was heel veel: een slechtvalk op een paaltje, een sierlijke boomvalk in de lucht, in de verte torenvalk en sperwer, diverse wiekende kiekendieven, louter de bruine variant dit jaar. Natuurlijk ook alle mogelijke wad- en waadvogels, waaronder lepelaars, kluten, tureluurs, diverse ruiters, plevieren, eenden en strandlopers.

Teveel om op te noemen.

Ook de nieuwkomers, vooral zij die voor het eerst een waddeneiland bezochten, genoten met volle teugen.

Hoewel niet allen vogelkenner, bleek er ook veel genoegen te beleven aan het observeren van de vogelaars, waarbij vooral het concurrentie-gedrag rond en bij de telescopen erg aardig was om eens te kunnen waarnemen, zo werd mij door een onbevangen partner meegedeeld.

In de middag werden vooral duin, bos en bebouwde kom aangedaan om ook deze biotopen van hun vogelwaarnemingen te ontdoen.

Tapuiten, paapjes, kwik- en roodstaarten, mezen, duiven, kraaien en uiteindelijk zelfs nog mussen konden aan de lijstjes worden toegevoegd. Naast het vogelgebeuren werd ook aan andere facetten uit de natuur aandacht besteed. Opvallend waren dit jaar vooral de vele libellen, die met de prachtigste kleuren de fietsers omringden. Ook een grote groene sabelsprinkhaan hield onsenige tijd gezelschap.

Op paddestoelengebied was het aanbod vanwege de droogte wat minder. Wel konden vele wasplaten genoteerd worden.

Tot verbazing van Kees Verwey werd ook het oranje havikskruid, dat hij tot dusver slechts uit Zwitserland kende, tussen het helmgras waargenomen. Anderen waren weer blij met de ontdekking van een parnassiaveldje.

Zo gingen we gesterkt door de bekende Macaroni à la Sluijs de avond in, waar sommigen tot hun genoegen en anderen tot hun ontzetting ontdekten dat de ooit zo trouwe waddenquiz van het programma verdwenen was.

De nieuwbakken organisatie had gemeend als primeur met een meditatieve avondwandeling te moeten komen onder leiding van Annelies Marijnus.

Dit was nog geen onverdeeld succes, daar de Noordwijkse populatie, waarschijnlijk overspoeld door alle indrukken van de dag, zich slechts hevig kwetterend door het Vlielandse kon voortbewegen.

Een stralende zondag werd ondermeer benut om voorzien van een aantal boeiende tips van de o.a. om zijn proefschrift - Invloed van schietoefeningen op vogels op Vlieland - bekende bioloog Gerlof de Roos het eiland nog eens door te nemen. Een aantal van ons kwam daarbij terecht op de vinkenbaan, waar in speciaal gespannen netten overvliegers gestrikt en vervolgens geringd, gesekst, gemeten en gewogen worden. Dit alles om onze kennis der natuur te bevorderen. In hoeverre dit inderdaad aan zijn doel beantwoordt wordt ook wel weer betwijfeld. In elk geval stelde het ons in staat om enkele vogels van zeer nabij te bewonderen: een fitis, tuinfluiter, rietzanger en kleine karekiet. Een heggemus die aan zijn stressy lot dacht te kunnen ontsnappen werd alsnog gevangen in de bekwame handen van Jaap Deelder, die hierbij snel

zijn slag sloeg om tegelijk impressies op te doen voor een komend houtsnijwerk.

U ziet in een enkel weekend is heel wat mee te maken en zo kon ieder voldaan weer huiswaarts keren.

Even was er de argwaan of de nog jonge organisatie ook het bagagevervoer wel goed geregeld had, maar toen ook dat in orde bleek kon heerlijk weggesoed worden op de avondboot naar het Friese vasteland.

Velen meldten zich gelijk al weer aan voor de waddenexcursie van volgend jaar, die naar alle waarschijnlijkheid in het eerste weekend van september 2003 op Schier zal plaats vinden. Verdere berichten hierover kunt u via de Strandloper verwachten.

